

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/12/2021
Identifikačné číslo spisu: 6019200670
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6019200670.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: GEOSTAV DETVA s.r.o., Piešť I. 274, Detva, právne zastúpený: Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., Horná 65A, Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti žalovaného č. 103867177/2016 zo dňa 9. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/265/2019-65 zo dňa 20. mája 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“, alebo „správny súd“) podľa §190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 103867177/2016 zo dňa 09. septembra 2016 a rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy Daňový úrad Banská Bystrica, pobočka Zvolen (ďalej aj ako „daňový úrad“, „správca dane“) č. 103313304/2016 zo dňa 09. júna 2016. Žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správcu dane, ktorými vyrubil žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) rozdiel dane v sume 10.479,45,- € za zdaňovacie obdobie máj 2011. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), § 168 SSP a o trovách kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP.

2. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie správcu dane, vrátane konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a po opätovnom preskúmaní veci v súlade s § 469 SSP (viazaný právnym názorom kasačného súdu) dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto ju zamietol. Krajský súd vec opätovne prejednal v súlade s § 107 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania,

pretože ústne pojednávanie sa pred vydaním rozsudku sp. zn. 24S/144/2016-148 z 31. októbra 2017 uskutočnilo a jeho opakované nariadenie si nevyžadoval ani iný dôvod podľa § 107 ods. 1 SSP. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 14. mája 2020. Rozsudok bol verejne vyhlásený vyvesením jeho skráteného znenia na úradnej tabuli súdu dňa 20. mája 2020 (§ 137 ods. 3 SSP).

3. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného a z prvostupňového rozhodnutia správcu dane krajský súd zistil, že orgány verejnej správy svoje rozhodnutia založili na zistení, že žalobca nesplnil hmotnoprávne podmienky na odpočítanie DPH, nakoľko nebolo preukázané dodanie tovaru - motorovej nafty žalobcovi dodávateľom uvedeným na faktúrach (L I B E N Z, s.r.o.), z ktorých si žalobca uplatnil nárok na odpočet. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie majú podklad v daňovej kontrole za príslušné zdaňovacie obdobie. V rámci preverenia obchodných prípadov žalobcu realizovaných s dodávateľom L I B E N Z, s.r.o. žalovaný konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik nároku na odpočítanie DPH, nakoľko nebolo preukázané, že jeho dodávateľovi vznikla daňová povinnosť, a že služby dodal dodávateľ uvedený na faktúrach.

4. Námietku žalobcu, že správca dane použil neprimerane zaťažujúci a extenzívny výklad znášania dôkazného bremena na jeho úkor a jeho rozloženie nesprávne právne posúdil, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. S poukazom na ust. § 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) krajský súd uviedol, že splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok nespočíva len v ich formálnej deklarácii, t.j. v predložení dokladov s predpísaným obsahom. Doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a ako právna skutočnosť aj preukázané. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyššieho súdu SR“) sp. zn. 2SŽf/4/2009 z 23. júna 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavného súdu SR“) sp. zn. III.ÚS 78/2011-17 z 23. februára 2011. Rovnako poukázal i na právne závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SŽfk/27/2018, 4SŽfk/34/2018, 4SŽfk/35/2018, 4SŽfk/36/2018, 4SŽfk/37/2018, 4SŽfk/38/2018, 4SŽfk/39/2018 zo dňa 08. októbra 2019, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/144/2016-148 zo dňa 31. októbra 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca pri daňovej kontrole predložil faktúry a k prevažnej časti z nich aj dodacie listy, svoje tvrdenia preukazoval výpoveďami konateľov žalobcu a V. Z. (bývalého konateľa spoločnosti L I B E N Z, s.r.o.), ktorí obchodné prípady dojednávajú. Preukazoval ich aj svedeckými výpoveďami osôb (zamestnancov žalobcu), ktoré mali byť účastné pri dovoze (odovzdaní) tovaru. Žalobca mal za to, že svoje dôkazné bremeno vyčerpал v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽf/1/2011 z 15. marca 2011. Podľa názoru krajského súdu, aby mohli byť tvrdené skutočnosti uvedené v predložených faktúrach akceptované zo strany správcu dane, museli by spĺňať podmienky preukaznosti hmotnoprávneho nároku na odpočítanie DPH a jeho verifikovateľnosti, tak ako to uzavrel žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

6. Krajský súd mal za to, že žalobca v žalobe neuviedol žiadny dôvod, ktorý by preukazoval, že skutkové a právne posúdenie veci žalovaným bolo urobené v rozpore s obsahom hodnotených listín, výpovedí osôb, resp. s obsahom na vec sa vzťahujúceho administratívneho spisu, alebo v rozpore s logickým myslením. Tvrdenia žalobcu, ktoré neboli podložené relevantnými dôkazmi alebo podkladmi, tak predstavujú len vyjadrenie jeho nesúhlasu so závermi žalovaného, čo nestačí na to, aby mohol správny súd dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné. Bývalý konateľ spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. V. Z. tvrdil, že spoločnosť vyvíjala ekonomickú činnosť - obchodovanie s minerálnymi olejmi, pričom si nepamätal jej dodávateľov ani odberateľov a všetky účtovné doklady odovzdal novému konateľovi p. V., ktorý mu udelil plnú moc na zastupovanie spoločnosti. V roku 2011 dodával žalobcovi motorovú naftu v mene spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., pričom nevedel či všetky predložené faktúry vystavil on. Naftu dodával na základe telefonickej objednávky konateľa žalobcu p. G. v cisternách spoločnosti EUROTRANS KOŠICE, s.r.o., ktorá bola prečerpaná do nadzemnej nádrže vo Vigľaši.

Dodacie listy vystavoval on osobne. Dodávateľ, ktorého si nepamätal, dodával motorovú naftu spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. na adrese Jovická cesta 1799, Rožňava, kde boli parkované aj vozidlá spoločnosti EUROTRANS KOŠICE, s.r.o. Nafta bola skladovaná v nadzemnej nádrži v objeme 600 000 litrov. Spôsob úhrady za dodanie motorovej nafty žalobcovi bol dohodnutý cez účet spoločnosti LIG-OIL, s.r.o., nakoľko spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. mala blokovaný účet. Následne spoločnosť LIG-OIL, s.r.o. v hotovosti odovzdala finančné prostriedky spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., pričom neuviedol ako toto odovzdanie prebehlo. Daňové priznania boli podľa neho podané a daň riadne priznaná. Svedok H. V. nevedel nič o činnosti spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., nemal daňové a účtovné doklady spoločnosti, nevystavoval faktúry, nijako neparticipoval na obchodoch so žalobcom, nevedel nič o zmluvách, objednávkach, o tom, od koho bola motorová nafta nadobudnutá, o spôsobe jej skladovania, dopravy a mieste dodania, o úhradách za prepravu. Nevedel sa vyjadriť ani k úhradám za dodanie nafty o čom nemal žiadne doklady a nevedel, či spoločnosť udelila splnomocnenie na zastupovanie tretej osobe. Preverovaním v spoločnosti EUROTRANS KOŠICE, s.r.o. sa nepreukázala preprava motorovej nafty pre spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. žalobcovi, nakoľko ani v tomto prípade okrem tvrdenia V. Z. neboli predložené žiadne účtovné podklady.

7. Z obsahu administratívneho spisu krajskému súdu vyplynulo, že nie je zrejmé kto, komu, kedy, ako a či vôbec peniaze (finančné prostriedky za dodanie motorovej nafty žalobcovi zaplatené na účet spoločnosti LIG-OIL, s.r.o.) odovzdal a kto ich prevzal, vzhľadom na to, že konateľom spoločnosti LIG-OIL, s.r.o. a disponentom s jej účtom bol V. Z., ktorý súčasne vystupoval v mene spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. a bol jej predchádzajúcim jediným spoločníkom a konateľom, ako aj zabezpečoval dopravu v mene spoločnosti EUROTRANS KOŠICE, s.r.o. (doprava motorovej nafty touto spoločnosťou žalobcovi pre spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. ako dodávateľa motorovej nafty následným preverovaním nebola osvedčená), kde robil v tom čase vedúceho dopravy, pričom následný (od 26. novembra 2010) jediný spoločník a konateľ spoločnosti H. V., ktorý nemal žiadnu vedomosť o obsahu a rozsahu zodpovednosti a úloh kladených zákonom na štatutárny orgán obchodnej spoločnosti, o prijatých platbách, o ktorých neexistujú žiadne preukazujúce doklady, ani o podnikateľskej činnosti spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., ktorej vlastnícky, nájomný alebo iný užívateľský vzťah k jej sídlu nebol zistený, nič nevedel. Na základe skutočností zistených pri daňovej kontrole a v rámci vyrubovacieho konania krajský súd súhlasil so správcom dane a žalovaným, že v dôsledku uvedených rozporov sú namieste pochybnosti o konaní v dobrej viere.

8. Krajský súd nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania oboznámením sa s daňovými pohľadávkami správcu dane voči spoločnostiam L I B E N Z s.r.o., LIG-OIL s.r.o., so spisom vedeným na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 31K/81/2014 ako aj s Úradným záznamom č. 103219711/2016, nevykonal dokazovanie fotografickými snímkami vyhotovenými žalobcom z internetovej stránky Google mapy a nevyhovel ani návrhu, aby zabezpečil od orgánov činných v trestnom konaní uznesenie o vznesení obvinenia V. Z.. Krajský súd považoval za nadbytočné opakované vypočutie V. Z. ako svedka na tie isté otázky, ktoré už boli predmetom jeho výsluchu vykonaného správcom dane (opakovane) v daňovom konaní, k čomu uviedol, že nie je úlohou správneho súdu, aby dopĺňoval dokazovanie za účelom zistenia skutočností rozhodujúcich pre posúdenie splnenia podmienok na odpočet DPH, čím by nahrádzal činnosť orgánu verejnej správy.

9. Krajský súd konštatoval, že žalobca ako daňový subjekt bol priamo účastný na dvojstranných obchodných vzťahoch so svojim dodávateľom, ktorých dostatočné preukázanie bol spôsobilý zaistiť, nakoľko ako podnikateľský subjekt, ktorý bol platiteľom DPH, vedel, resp. mal vedieť, v akom rozsahu je potrebné vznik nároku na odpočet DPH preukázať. Je súčasťou bežnej podnikateľskej obozretnosti, aby si daňový subjekt, ktorý si v budúcnosti mieni uplatniť nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe určitého zdaniteľného plnenia zabezpečil dostatok podkladov (nielen faktúry, ktoré majú obmedzené náležitosti) slúžiacich na osvedčenie, že plnenie (dodanie tovaru alebo služby) bolo založené na reálnom základe a prebehlo presne tak, ako to vyplýva z existujúcich účtovných a iných dokladov, na ktorých podklade si nárok uplatní. Krajský súd mal za to, že žalovaný nepreniesol zodpovednosť spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. a jej subdodávateľov na žalobcu, naopak sám žalobca predložil na preukázanie splnenia podmienok pre vznik nároku na odpočítanie dane doklady od spoločnosti L I B E N

Z, s.r.o., pričom údaje v nich uvedené sa preverovaním nepodarilo preukázať. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžf/14/2016, podľa ktorého „fakt, že dodávateľská spoločnosť či iné subjekty v obchodnom reťazci vrátane účtovníctva a iných dokladov sa dostali do rúk nekontaktných osôb, pôsobí teraz na ťarchu žalobcu, aj keď ho priamo nezavinil. Nemožnosť preveriť uskutočnenie predmetných plnení u dodávateľov, resp. subdodávateľov žalobcu, a to v dôsledku prevodu obchodných podielov a výmeny konateľov v týchto spoločnostiach, totiž sťažila dôkaznú situáciu žalobcovi, nie správcovi dane, ktorý na základe vyššie opísaných zistení oprávnene spochybnil reálnosť deklarovaných plnení“. Krajský súd v tejto súvislosti dodal, že skutočnosť, že účtovné doklady spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. sa počas daňovej kontroly nepodarilo zabezpečiť stavajú túto spoločnosť do postavenia obdobného nekontaktného žalobcu.

10. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného (a z rozhodnutia správcu dane) podľa názoru krajského súdu vyplýva, ktoré skutočnosti správca dane zistil a akým spôsobom ich vyhodnotil. K žalobným bodom správnej žaloby, že daňová kontrola a následne vyrubovacie konanie neboli správcom dane vykonané v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie ich účelu, že žalovaný hodnotil všetky podklady vrátane výsledkov preverovania jednostranne v neprospech žalobcu, nesprávne alebo nedostatočne, resp. sa s námietkami žalobcu dôsledne nevysporiadal, že správca dane a žalovaný konali v rozpore so základnými zásadami správy daní a nedbali na zachovávanie práv a právom chránených záujmov žalobcu, krajský súd konštatoval, že sú len vyjadrením nesúhlasu s hodnotením správcu dane a žalovaného a sami o sebe nemôžu spôsobovať nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Krajský súd podotkol, že súdny prieskum zákonnosti správneho rozhodnutia je ovládaný dispozičnou zásadou. Nakoľko žalobca v žalobných bodoch dostatočne nekonkretizoval v čom sa žalovaný mylil, alebo v čom sú jeho úvahy v rozpore so zákonom alebo s logickým uvažovaním, resp. konštatoval skutočnosti, na ktorých napadnuté rozhodnutie založené nebolo, v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe tak, ako bola žalobcom sformulovaná, nemohol krajský súd týmto žalobným bodom vyhovieť.

11. K námietke týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov krajský súd poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžf/1/2009 a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného obsahuje zákonom stanovené náležitosti. Nestotožnenie sa žalobcu s právnou argumentáciou žalovaného, resp. s jeho právnym posúdením založeným na odlišných názoroch, si nemožno zamieňať s nezrozumiteľnosťou alebo nedostatkom dôvodov.

12. Žalobca poukázal vo svojej žalobe na judikatúru Súdneho dvora EU, napríklad na rozsudky C-277/14 PPUH Stehcemp, C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics, C- 484/03 Bond House Systems C-285/11, Bonik, C-80/11, Mahagében a Dávid, C-78/12, C- 643/11 a iné a z nej vyplývajúcu judikatúru Najvyššieho súdu SR. K uvedeným rozhodnutiam krajský súd uviedol, že v danom prípade daňové orgány svoje rozhodnutia (v súlade so záverom najvyššieho súdu) nezaložili na konštatovaní, že došlo k daňovému podvodu, resp. zneužitíu práva, ale na konštatovaní, že žalobca nepreukázal, že fakturovaný tovar bol dodaný dodávateľom uvedeným na faktúre a žalobca tým nepreukázal splnenie hmotnoprávných podmienok pre uplatnenie nároku na odpočítanie DPH.

13. Krajský súd považoval za nedôvodné námietky žalobcu, týkajúce sa väd konania, resp. procesného pochybenia správcu dane (i žalovaného). K námietke, že správca dane v priebehu daňovej kontroly nevytvoril podmienky pre realizáciu práva žalobcu upraveného v § 45 ods. 1 písm. c) daňového poriadku (právo klásť svedkom otázky pri ústnom pojednávaní dňa 18. novembra 2013, z ktorého bola vyhotovená zápisnica č. 9701402/5121522/2013), krajský súd uviedol, že predmetná zápisnica bola spísaná Daňovým úradom Prešov ako príslušným správcom dane pri výkone daňovej kontroly v spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., kde bol H. V. vypočutý, resp. sa vyjadroval ako konateľ kontrolovaného daňového subjektu. Ďalej konštatoval, že správca dane v priebehu vyrubovacieho konania oboznámil žalobcu s výsledkami zistení vyplývajúcimi z predmetnej zápisnice o výsluchu a dňa 07. apríla 2014 opätovne vypočul H. V. ako svedka za účasti žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, kde mu bolo umožnené klásť svedkovi otázky, čo aj využil.

14. Námietku žalobcu, že správca dane nepostupoval v súlade s daňovým poriadkom, keď žalobcovi doručil v jednej obálke dve prvostupňové rozhodnutia správcu dane za rôzne zdaňovacie obdobia, čím mu mal znemožniť počítanie zákonných lehôt na podanie odvolania, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Za nedôvodnú považoval krajský súd tiež námietku žalobcu smerujúcu k dĺžke trvania vyrubovacieho konania a ním tvrdeného vydania rozhodnutí v rozpore s § 65 ods. 1 daňového poriadku.

15. Za dôvodnú považoval krajský súd námietku, že žalobca si z dôvodu bankového tajomstva nemohol preveriť a zistiť komu patrilo číslo účtu uvedené na faktúrach vystavených spoločnosťou L I B E N Z, s.r.o. Táto skutočnosť však podľa názoru krajského súdu nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia ako celku, nakoľko z jeho celkového kontextu je zrejmé na čom žalovaný založil svoje závery, ktoré odôvodnil, pričom tento fakt netvoril pre jeho rozhodnutie rozhodujúcu skutočnosť.

2.

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. e), f), g), h) SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal žalobcovi náhradu trov kasačného konania vo výške 100%, alternatívne, aby zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná žalobcovi nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom a kasačnom súde.

17. Žalobca mal za to, že rozsudok je nesprávny, arbitrárny a v rozpore so zákonnou úpravou, pretože krajský súd sa dôkladne neoboznámil s existujúcim stavom vecí, vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s procesnými zásadami, t. j. každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, a preto nemohli byť v rámci konania jednoznačne preukázané skutočnosti vyplývajúce z odôvodnenia rozsudku.

18. Poukazujúc na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. IV. ÚS 479/2013 z 25. novembra 2014 žalobca namietal, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený krajský súd, keďže počas konania, došlo k zmene zloženia senátu krajského súdu, ako aj k zmene predsedu senátu, keď sudcu JUDr. Jozefa Zlochu nahradil sudca JUDr. Peter Molčan, pričom na základe uvedenej personálnej zmeny v zložení senátu vo veci nerozhodoval senát v takom istom zložení ako v čase pridelenia vecí. S poukazom na uvedené považoval konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici za rozporné s Ústavou SR ako aj s ustanoveniami Správneho súdneho poriadku, pretože týmto konaním správneho súdu bol žalobca odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Žalobca namietal, že o zmene v zložení senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici nebol žiadnym spôsobom informovaný, dozvedel sa o nej len z vypracovaného rozsudku krajského súdu. Žalobcovi taktiež nebolo zrejmé, prečo došlo k zmene spisovej značky, pod ktorou bolo pôvodne vedené konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pretože k zmene spisovej značky a prideleniu značky novej nie je žiadny dôvod a uvedený stav spôsobuje v predmetnej veci značnú neprehľadnosť.

19. Žalobca ďalej uviedol, že v bode 116. žaloby požiadal „správny súd, aby ho upovedomil o mieste a čase pojednávania nariadeného v prejednávanej veci, alebo verejného vyhlásenia rozsudku elektronickou formou, na emailovú adresu krnac&krnac. eu." Dňa 10. júna 2020 bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený rozsudok zo dňa 20. mája 2020, ktorým krajský súd bez nariadenia pojednávania vo veci rozhodol. Rozsudok bol verejne vyhlásený vyvesením jeho skráteného znenia na úradnej tabuli súdu dňa 20. mája 2020. Podľa názoru žalobcu, krajský súd neinformovaním žalobcu o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku postupoval v rozpore s ustanovením § 219 ods. 3 CSP, pričom týmto konaním znemožnil žalobcovi, aby sa zúčastnil verejného vyhlásenia rozsudku a uskutočňoval súvisiace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

20. Žalobca taktiež namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia vecí a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžfk/38/2017 z 19. júna 2019. Žalobca ako daňový subjekt disponoval existenciou materiálneho plnenia a faktúrou s opisom druhu a ceny dodaného tovaru od určitého dodávateľa, vyčerpal tým vlastné dôkazné bremeno a na preukázanie opaku v dôsledku

skutočností, ktoré nastali u dodávateľa alebo jeho subdodávateľov znáša dôkazné bremeno, ako aj dôkaznú núdzu správca dane. Žalobca namietal, že v danom prípade tak správca dane, žalovaný ako aj krajský súd v rozsudku nedôvodne pričítali žalobcovi ako daňovému subjektu existenciu dôkaznej núdze ohľadne skutočností, ktoré netvorili dôkazné bremeno žalobcu. Žalobca uviedol, že reálny obsah faktúr preukázal pred daňovými orgánmi aj inými dôkazmi. Nesúhlasil s konštatovaním krajského súdu, že ide o nedôvodné dôkazy a nemožno ich zohľadňovať a mal za to, že je absolútne neprípustné a právne neudržateľné, aby krajský súd takto determinoval možnosť žalobcu preukázať svoje tvrdenia v rámci konania.

21. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd porušil svoje povinnosti aj tým, že sa absolútne nevyrovnal so zásadnými a rozhodujúcimi argumentami žalobcu, ktoré nepochybne majú podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej, nakoľko z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé ako sa krajský súd vysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenou vo vyjadrení žalobcu k žalobe a odkladnému účinku žaloby zo dňa 26. mája 2017. Uviedol, že v predmetnom vyjadrení preukázal správny súd, že žalovaný si v rozpore so zásadou neutrality DPH, proporcionality DPH a legitímnej dôvery uplatňuje daňové pohľadávky duplicitne nielen u žalobcu, ale aj voči spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. Žalobca mal za to, že pokiaľ krajský súd neprihliadol na podstatné skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu uvádzané samotným žalovaným v Úradnom zázname číslo: 103219711/2016 zo dňa 26. júna 2016, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Podľa názoru žalobcu je nepochopiteľné tvrdenie žalovaného, prevzaté krajským súdom, že spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. nepreukázala vykonávanie ekonomickej činnosti, nepreukázala ani to, že disponovala vhodnými materiálno - technickými, finančným a personálnymi prostriedkami na uskutočňovanie deklarovaných dodávok motorovej nafty. Uvedené tvrdenia žalovaného sú podľa názoru žalobcu v priamom rozpore so skutočnosťami nepochybne známymi žalovanému a správcovi dane z ich činnosti. Žalobca poukázal i na uznesenie Okresného súdu Košice I. sp. zn. 31K/81/2014 zo dňa 15. mája 2015, z ktorého vyplýva, že na základe návrhu Slovenskej republiky - Daňový úrad Košice, bol na majetok spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. vyhlásený konkurz. Skutočnosti vyplývajúce z odôvodnenia predmetného uznesenia, podľa názoru žalobcu priamo vyvracajú tvrdenia deklarované správcom dane a žalovaným, že dodávateľ žalobcu - spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. nepreukázala vykonávanie ekonomickej činnosti v posudzovanom období a nepreukázala ani to, že disponovala vhodnými materiálno - technickými zabezpečením. Žalobca mal za to, že o všetkých týchto uvádzaných skutočnostiach má žalovaný z výkonu svojej činnosti priame poznatky, avšak účelovo a v rozpore s právnymi predpismi tieto neobjektívne „využíva“ len vo svoj prospech, aby sa dopracoval k úhrade finančných prostriedkov.

3.

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a kasačnú sťažnosť zamietnuť. Mal za to, že krajský súd sa v rozsudku vysporiadal so všetkými dôvodmi podanej žaloby žalobcu. Uviedol, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a rovnako aj krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne opísali zistenia správca dane z vykonanej daňovej kontroly a dôkazné prostriedky, z ktorých boli jednotlivé skutočnosti zistené, ako aj skutočnosti, ktoré z týchto dôkazov zistili a na základe ktorých dospel správca dane k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na odpočítanie dane. V odôvodnení rozhodnutia sú uvedené skutočnosti, prečo doklady predkladané žalobcom počas daňovej kontroly boli spochybnené a prečo vzhľadom na skutočnosti zistené ich následnou verifikáciou správcom dane nepostačujú na vyvodenie záveru, že boli splnené podmienky na odpočítanie dane z faktúr od deklarovaného dodávateľa L I B E N Z, s.r.o.

24. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného považoval prezentovanú obranu žalovaného, ako aj všetky ním uvádzané tvrdenia a skutočnosti za účelové a tendenčné vykladané. Skutkové tvrdenia uvádzané žalovaným sú, podľa názoru žalobcu, nenáležité prispôbované skutkovým potrebám žalovaného tak, aby na základe nepodložených, z ničoho nevyplývajúcich tvrdení, ktoré sú len hodnotiacim úsudkom správca dane, resp. žalovaného, odôvodňovali žalovaným deklarovanú zákonnosť spochybňovaných rozhodnutí. Žalobca sa pridržiaval všetkých svojich doterajších tvrdení a právne

relevantných dôvodov vymedzených v kasačnej sťažnosti, na ktoré žalovaný vo svojom vyjadrení žiadnym relevantným spôsobom nereflektoval.

4.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

26. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

29. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

30. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že Daňový úrad Banská Bystrica vykonal u žalobcu daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobia január až december 2011. Daňovou kontrolou správca dane preveril skutočnosti pre správne určenie dane na podklade daňových priznaní za zdaňovacie obdobia január až december 2011, v ktorých si žalobca uplatnil právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr od daňového subjektu L I B E N Z, s.r.o., za dodania tovaru - motorovej nafty. Na základe dokazovania, vykonaného počas daňovej kontroly, správca dane zistil, že žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane z predložených faktúr, nakoľko bolo zistené, že nedošlo k dodaniu tovaru - motorovej nafty deklarovaným dodávateľom L I B E N Z, s.r.o., čím došlo k porušeniu § 49 ods. 1 a § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH.

31. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil správca dane dňa 11. júna 2014 protokol č. 9614401/5/2696230/2014/Sed, ktorý bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole doručený žalobcovi dňa 17. júna 2014. Žalobca sa k protokolu písomne vyjadril podaním, doručenom správcovi dane dňa 08. júla 2014, v ktorom podal návrhy na doplnenie dokazovania. Po vykonaní dokazovania v rámci vyrubovacieho konania správca dane vyrubil žalobcovi ako platiteľovi DPH rozdiel dane za jednotlivé zdaňovacie obdobia roku 2011 rozhodnutiami č.103313651/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie júl 2011), č. 103313483/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie jún 2011), č.103313304/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie máj 2011), č.103313055/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie apríl 2011), č.103312865/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie marec 2011), č.103312700/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie február 2011), č.103312492/2016 zo dňa 09. júna 2016 (za zdaňovacie obdobie január 2011).

32. V rámci daňovej kontroly správca dane zistil, že za zdaňovacie obdobie máj 2011 si žalobca uplatnil odpočítanie DPH vo výške 10.479,45 € z dodávateľských faktúr:

- č. 06/04/11/01 (int. č. 11150531), dodanie 6. apríla 2011, základ dane 8.550 - €, DPH 1.710,- €, celková suma 10.260,- €,

- č. 03/05/11/02 (int. č. 11150421), dodanie 3. mája 2011, základ dane 5.847,25 €, DPH 1.169,45 €, celková suma 7.016,70 €,
- č. 10/05/11/01 (int. č. 11150419), dodanie 10. mája 2011, základ dane 6.650,- €, DPH 1.130,- €, celková suma 7.980,- €,
- č. 13/05/11/02 (int. č. 111504415, dodanie 13. mája 2011, základ dane 9.500,- €, DPH 1.900,- €, celková suma 11.400,- €,
- č. 19/05/11/01 (int. č. 11150581), dodanie 19. mája 2011, základ dane 8.550,- €, DPH 1.710,- €, celková suma 10.260,- €,
- č. 24/05/11/01 (int. č. 11150375), dodanie 24. mája 2011, základ dane 5.700,- €, DPH 1.140,- €, celková suma 840,- €,
- č. 27/05/11/02 (int. č. 11150583), dodanie 27. mája 2011, základ dane 7.600,- €, DPH 1.520,- €, celková suma 9.120,- €.

33. Správca dane počas výkonu daňovej kontroly preveroval predmetné dodávateľské faktúry a dospel k záveru, že v kontrolovanom zdaňovacom období nebolo u dodávateľa L I B E N Z, s.r.o. preukázané vykonávanie ekonomickej činnosti. Štatutárny orgán spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. v čase realizácie zdanielných plnení nemal vedomosť o obsahu a rozsahu činností, ktorými by spoločnosť napĺňala definíciu pojmu podnikania a preverované transakcie niesli prvky zneužívajúceho konania za účelom získania daňovej výhody. Správca dane dospel k záveru, že k dodaniu motorovej nafty týmto dodávateľom nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Bývalý konateľ spoločnosti LIBENZ, s.r.o. V. Z. uviedol, že k uvedeným transakciám nemá doklady a nevie ich predložiť, nakoľko ich odovzdal novému konateľovi. Fyzické odovzdanie týchto dokladov však nepreukázal. Rovnako nebolo preukázané, že spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. motorovú naftu nadobudla a následne aj dodala žalobcovi, bývalý konateľ nevedel uviesť žiadneho dodávateľa motorovej nafty. Nevedel preukázať uskladnenie tovaru ani nájomnú zmluvu s Fondom národného majetku. Spoločnosť L I B E N Z, s.r.o. nebola registrovaná na Colnom úrade Košice na spotrebnej dani a nemala povolenie na obchodovanie s pohonnými hmotami. Nebola preukázaná reálna existencia plnomocenstva pre V. Z. na konanie v mene spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., nakoľko neexistoval originál a plnomocenstvo nebolo predložené k registrácii správcovi dane. Platby, ktoré mali byť zaplatené spoločnosti L I B E N Z, s.r.o., boli poukazované na účet personálne prepojenej spoločnosti LIG-OIL, s.r.o. Spoločnosť LIBENZ, s.r.o. nepreukázala, že disponovala personálnymi, materiálo-technickými a finančnými prostriedkami na uskutočnenie deklarovaných dodávok, nepodala daňové priznanie na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2011, neboli k dispozícii účtovné a daňové doklady a nebola potvrdená ani ich existencia. Tvrdenia bývalého a nového konateľa spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. boli protirečivé a nevierohodné, pričom konateľ spoločnosti L I B E N Z, s.r.o. v preverovanom období nemal žiadnu vedomosť o ekonomickej činnosti spoločnosti a bývalý konateľ nedokázal predložiť žiadne dôkazy, ktorými by potvrdil svoje vyjadrenia.

34. Po vykonaní dokazovania v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania správca dane vyrubil žalobcovi rozhodnutím č. 103313304/2016 zo dňa 09. júna 2016 rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie máj 2011 v sume 10.479,45 €.

35. Na základe odvolania žalobcu žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutím č. 103867177/2016 zo dňa 09. septembra 2016 prvostupňové rozhodnutie správcu dane potvrdil.

36. Žalobca sa všeobecnou správnu žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103867177/2016 zo dňa 09. septembra 2016 v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 24S/146/2019. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 24S/144/2016-140 zo dňa 03. októbra 2017 spojil podľa § 65 ods. 1 SSP na spoločné konanie veci žalobcu GEOSTAV DETVA s.r.o. proti žalovanému Finančné riaditeľstvo SR vedené pod sp. zn. 24S/144/2016, 24S/145/2016, 24S/146/2016, 24S/147/2016, 24S/148/2016, 24S/149/2016 a 24S/150/2016 s tým, že tieto boli ďalej vedené pod sp. zn. 24S/144/2016.

37. Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žaloby sú dôvodné, nakoľko napadnuté rozhodnutie ako aj

prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Preto napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy s poukazom na § 191 ods. 1 písm. d) SSP rozsudkom sp. zn. 24S/144/2016-148 z 31. októbra 2017 zrušil rozhodnutia žalovaného č. 103867196/2016, č. 103867192/2016, č. 103867177/2016, č. 103867469/2016, č. 103867435/2016, č. 103867288/2016, č. 103867139 zo dňa 09. septembra 2016 a rozhodnutia Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen č. 103313483/2016, č. 103313651/2016, č. 103313304/2016, č. 103313055/2016, č. 103312865/2016, č. 103312700/2016 a č. 103312492/2016 zo dňa 09. júna 2016 a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Rozsudok zo dňa 31. októbra 2017 vydal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici v zložení: JUDr. Jozef Zlocha, predseda senátu, JUDr. Alena Antalová, členka senátu, JUDr. Jana Novotná, členka senátu. Dňa 09. februára 2018 vydal k rozsudku krajský súd opravné uznesenie č. k. 24S/144/2016-175, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členov senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Petra Molčana.

38. Proti rozsudku krajského súdu č.k. 24S/144/2016-148 zo dňa 31. októbra 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 24S/144/2016-175 zo dňa 09. februára 2018 podal žalovaný kasačnú sťažnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Sžfk/27/2018 zo dňa 19. júna 2018 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 103867192/2016, č. 103867177/2016, č. 103867469/2016, č. 103867435/2016, č. 103867288/2016, č. 103867139/2016 zo dňa 09. septembra 2016, vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pôvodne pod spisovou značkou 4Sžfk/27/2018 vylúčil na samostatné konania. Rozsudkom sp. zn. 4Sžfk/27/2018, 4Sžfk/34/2018, 4Sžfk/35/2018, 4Sžfk/36/2018, 4Sžfk/37/2018, 4Sžfk/38/2018, 4Sžfk/39/2018 zo dňa 08. októbra 2019 kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

39. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/265/2019-65 zo dňa 20. mája 2020, ktorým krajský súd vo veci opätovne rozhodol a zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103867177/2016 zo dňa 09. septembra 2016 a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

40. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že správca dane v priebehu daňovej kontroly DPH za zdaňovacie obdobie január - december 2011 preveroval i opodstatnenosť uplatnenia práva žalobcu na odpočítanie dane na základe faktúr vystavených v mesiaci máj 2011, ktorými deklaroval nákup tovaru - motorovej nafty od dodávateľa L I B E N Z, s.r.o. Správca dane za účelom zistenia skutkového stavu veci a objasnenia okolností o reálnom uskutočnení zdaniteľných obchodov vykonal v rámci daňovej kontroly dokazovanie, na základe ktorého preveril skutočnosti, či bola spoločnosť dodávateľa L I B E N Z, s.r.o. skutočným dodávateľom tovaru žalobcovi podľa faktúr.

41. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že obchodnými transakciami žalobcu s obchodnou spoločnosťou dodávateľa L I B E N Z, s.r.o. sa už zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach, kde kasačný súd dospel k totožným záverom, že reálne dodanie tovaru deklarovaným dodávateľom nebolo preukázané.

42. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Princíp legality zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky znamená, že viazanosť štátu právom sa musí uplatňovať jednak v oblasti viazanosti štátu ústavou, ústavnými zákonmi a zákonmi ako aj v oblastiach ich vykonávania orgánmi štátnej správy, ktoré musia zásadne postupovať len na základe zákonov a v ich medziach. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že povinnosťou orgánov štátnej moci je svojou činnosťou napĺňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je i právna istota, s princípom právnej istoty v rozhodovacej činnosti súdov korešponduje zásada rozhodovania súdov v

obdobných veciach rovnakým spôsobom.

43. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

44. Predmetom kasačného konania je takmer totožný skutkový a právny stav, rozdiel je iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu sp. zn. 4Sžfk/78/2020 zo dňa 01. júna 2021 (zdaňovacie obdobie júl 2011), sp. zn. 4Sžfk/8/2021 zo dňa 01. júna 2021 (zdaňovacie obdobie marec 2011), sp.zn. 4Sžfk/11/2021 zo dňa 01. júna 2021 (zdaňovacie obdobie február 2011), sp.zn. 4Sžfk/19/2021 zo dňa 01. júna 2021 (zdaňovacie obdobie január 2011), zn. 4Sžfk/20/2021 zo dňa 01. júna 2021 (zdaňovacie obdobie apríl 2011). Kasačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

45. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní kasačnej sťažnosti v rozsahu jej dôvodov a napadnutého rozsudku krajského súdu, s poukazom na závery kasačného súdu v obdobných veciach tých istých účastníkov konania, považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

5.

46. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.